

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad	fr. 1-30
Voor den buiten	„ 1-75
Voor de vreemde	„ 2-25
Per maand voor de stad alleen	„ 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury, toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

De Konvoojen met een * geteekent, zyn Expressteinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen . . .	3-00	8-55**			
Brussel, langs Denderleuw . .	7-00	11-45	2-20	3-00	7-40
Mechelen, Antwerpen . . .	3-00	8-55**	11-45	2-20	3-00 7-40** Mechel.
Lier	3-00		2-20		
Dendermonde	3-00	7-00	8-55**	11-45	2-20 3-00
Aelst	7-00	11-45	2-20	3-00	7-40

Lokeren	3-00	7-00	11-45	3-00	
Nin., Geerardshb. Less., Aeth.	7-00	1-25	langs Doornik.	3-00	7-40
Brugge, Oostende	6-15	9-15	1-30	4-55*	6-55
Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss.	6-00	9-20	1-25	4-40	7-10
Douai, Atrecht, Amiens, Parys.	6-00	9-20	1-25*	4-40	
Kales	6-00*	9-20	7-10*		
Bergen, Quievrain	7-00	1-25	langs Doornik.	3-00	
Manage, Charleroi, Namen . .	7-00	1-25	langs Doornik.	3-00	
Leuven, Thienen, Luik, Verv.	3-00	8-55*	11-45	2-20	3-00 Thien. 7-40**

Landen	3-00	8-55*	11-45	2-20	
Keulen, Aken	8-55*	11-45	Aken	7-40*	
Gladb., Duss., Gref, Ruhrort .	8-55*				

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde . .	9-25	2-25	7-45		
Van Audenaerde naer Gent . .	7-20	12-15	6-00		
LAND VAN WAES.					
Van Gent naer Antwerpen . .	6-15	9-00**	10-20	2-50**	4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent . .	3-50	8-50**	10-50	2-50**	4-50 7**

STAETKUNDIG OVERZICHT.

GENT, 29 JUNY 1861.

Het orakel heeft gesproken, de keizer heeft geknikt en Itaeljen is den eigendom geworden van eenen enkelen persoon. Ah! alle borsten zwellen op van geluk, en alle monden zingen den lof van den grooten keizer, die aen Victor Emmanuel de toestemming heeft gezonden om, op zynen schedel de kroon van koning van Itaeljen neer te zetten. Leest de dagbladeren, over dien akt van hooge staetkunde, die de redding in zich draegt van Europa, — want er is iemand die het zegt: zonder Itaeljen geen Europa. — De wierook aen den franschen keizer over de herkenning van dit koningryk, toegewezen is ongeloofelyk. Maer hela! wanneer toch zullen wy ooit aen het einde van die rampzalige komedie geraken? Zullen wy altyd dupen blyven van die groote theater poetsen, waer van het effect voorop bewerkt en berekend is. En zal het aen het volk altyd voldoende zyn als de journalen van Parys, houera! schreeuwen.

Welke eene zenuwziekte heeft zich sints tien jaren van Europa meester gemaekt, om op een enkelen wenk van mynheer Bonaparte, al de lichamen zich te zien uiteenzetten of samentrekken? Wy schreeuwen van beschaving, van vortyning « Europa, is verlicht en geleerd aen ondervinding » schryft men honderd maeldaege « Europa is Europa niet meer van over honderd jaren, toen dat het dom en verslaefd aen de voeten van eenen despot lag, en knielde voor het altaer van het heilig regt. » Waerlyk wy moeten zeer ingenomen zyn van ons zelve, om in zoo verre ons oogen te loochenstraffen, en niets te willen bemerken van al de kwakzalveren waarmede men het zoo gezegde nieuw volkenregt, doet ontstaan. Het is waer het despotismus, heeft eenen min onverdragelyken naam, het noemt zich « den nieuwen staet van zaken » het heeft meer volks apparat, het vermengt zich meer by de massen, het spreekt eene min hooverdige tael, en het weet den oogenblik vast te nemen, om het enthousiasmus der menigte op te wekken en van volken vryheid de lucht te doen weergalmen. Het is vinding ryk en het weet de afwisseling der tooneelen zoodanig te schikken, en die met zoo veel omstandigheden te vergezellen, dat onze nieuwsgierigheid van het eene op het ander afrollende, de plaats inneemt van den tyd dat wy noodig hebben op nadenken. Wy gelyken in alles aen groote kinderen, die op weg zyn naer de school der ondervinding, maer die van straet tot straet

achter het spel van Pier Jan Claes loopen, en des avonds naer huis keeren, vol van hetgeen wy gezien, maer niet van het geen wy geleerd hebben. Hoe! om dat de despot, slimmer is, om dat hy juist weet met welke hand en op welke plaats hy het volk by den neus mag nemen; om dat hy ons weet te doen loopen en te doen gapen als het zyn belang geldt dat er geloopt en geagept wordt, trouwens, bestaet het despotismus, daerom min dan te voren? Neen wy hebben het despotismus gedobbel door de spotterny: Het despotismus voor den individu, de spotterny voor de massen; en wy allen geven in het eene gelyk in het ander.

De fransche keizer heeft dit stelsel ingehuldigd en dat hy er zich me in zyn schik bevindt is niet moeylyk om raden. Dit stelsel, zonder regel of maat loopt voort met botsen en sprongen. Dan is het een windeken dat zich op de aerde zacht en schier onopmerkbaar voortsleept, dan op eenseen orkaen, eene trombe, die alles overwerpt: men heet dit de staetkunde met groot effect.

Dat men al de gebeurtenissen naga, welke sedert veertien jaren zich vertoond hebben, zy zyn allen voorafgegaan door een « coup de théâtre » die altyd wel berekend is. In 1848 kwam het effect van den oogenblik, uit de slimheid van Napoleon om dan te oogenblik. Het volk hielt er zich aen bezig. In 1852 was het de herstelling van het stemregt: Groot enthousiasmus! Tot Bordeaux: Het keizerryk is den vreden: alweer groot effect: Dan den oorlog voor een idee; dan de vrede van Villafranca, effect met algemeen handgeplak. Dan de schaduwan van vryheid in de parlementaire betwistingen; de zaak van Mires; de komedie van Murat; en thans hebben wy om onzen appetyt te voldoen de herkenning van den koning van Itaeljen: Algemeene toejuiching! Effect zonder weerga! Onbeschryfbare opgetoogenheid! Geheel de Wereld is er aen bezig en het is alweer goed voor eenige dagen. Morgen zal men beginnen redeneren, men zal zien dat de keizer alweer de geneepsten is geweest, en dat de herkenning van Itaeljen als koningryk, zekere voorwaarden in zich draegt, die de brandende lont by het kanon kunnen brengen. Itaeljen is herkend met voorbehouding van Roomen en Venetien, en zeker ook wel niet zonder aanteekening voor Napels en Sicilien, en voor het eiland Sardenien met eenen. De minister Ricasoli heeft hier aengaende gezeggen, zeggende gelyk Cavour, by het afstaan van Nizza en Savooijen: « Dat de fransche keizer niets vereischt had welke de weerdigheid van Itael-

jen zoude kort doen. » En daerenboven in welke bewoording is de herkenning opgesteld: « De keizer der franschen herkent Victor-Emmanuel als koning van Itaeljen » niet de eenheid van een itaeljaensch koningryk herkend door de fransche natie, maer wel door Louis en Victor te samen. De keizer behoud dus al zyne vryheid van handelen voor de toekomst; want voor zoo veel Victor-Emmanuel de wacht afreikt gelyk Cavour, — de dood komt zoo ras in zulke gevallen, — zyn alweer alle verbintenissen verbroken, en het politiek van chicanen krygt den stap om de zaak in de waer te brengen. Geen mensch kan dus deze herkenning voor regtinzinnig opnemen. Niemand kan gelooven, of hy moet de keizerlyke plannen verloochenen, dat Louis Bonaparte, aen zyne deur eene volledige en gansch vrye magt zal dulden van 25 millioenen zielen, die van dag tot dag den franschen invloed aen den Engelsche kan opofferen. Eene magt die de keizerlyken droom op de middellandsche zee, teenemael zou vernietigen, en aen de hoogsprake der fransche staetkunde eenen ergen slag zou kunnen toebrengen. Itaeljen één, moet eene staetkunde hebben die er aen beantwoordt; die tusschen Engeland en Frankryk een middenpunt weet te houden, en met beiden in een goede vriendschap leeft zonder van beiden den invloed te laten worden. Itaeljen zal in sommige omstandigheden, zich met Engeland tegen Vrankryk, of met Vrankryk tegen Engeland, moeten houden, dit ingevolge zyn eigen belangen. Eenen dusdanigen staet van zaken, kan de keizer voor de toekomst niet aenvaerden en van daer weg gaende kan men zeer wel inzien dat de herkenning van Victor Emmanuel, niets anders is als een coup d'effet, noodig voor het oogenblik om het volk bezig te houden, maer weinig beteekend voor de toekomst. Wanneer de keizer gereed zal zyn, om de gevolgen van de voorwaarden dezer herkenning te braveren, zullen wy het fyn woord er van weten; voor den oogenblik is het spel nog altyd voor de barak. Het is nog altyd bilboquet die aen de gapers zyne farcen vertelt; het wezenlyken spel is nog niet begonnen, maer patientie! wy zullen met wachten niets verloren hebben.

PEGEL VAN EUROPA.

De fransche keizer is op reis.
De keizerin Eugenie op reis.
De koning van Pruisen op reis.
De koning der Belgen op reis.

CHARLOTTE CORDAY.

UIT LAMARTINES HISTOIRE DES GIRONDINS.

(1.° Vervolg. — Zie N.° 23.)

— Indien wy haer voornemen gekend hadden, zeide hy later, en indien wy in staet geweest waren om eene misdaet te verrigten door zulk eene hand, zoude Marat de man niet geweest zyn dien wy voor hare wrack zouden uitgekozen hebben.

Thans had in haer de laatste worsteling plaats tusschen het denkbeeld en de daed; maer slechts de ernst van haer voorkomen en eenige weinige tranen die zy voor de oogen harer huisgenooten slecht kon verbergen, duiden den onwillekeurigen angst van haren zelfmoord aen. Toen hare tante haer naer de oorzaak vroeg, zeide zy:

— Ik ween om de rampen myns vaderlands, om die myner ouders en de uwe; zoo lang Marat leeft, is niemand zeker, dat zyn leven een enkelen dag nog duert.

Mevrouw de Bretteville herinnerde zich naderhand dat, toen zy in de kamer van Charlotte was gekomen om haer te wekken, zy by haer bed een ouden Bybel gevonden had, die opengeslagen was by het boek van Judith, en dat zy gezien had dat de volgende woorden met een potlood onderstreept waren: « Judith verliet de stad, versierd met wonderbare schoonheid, waarmede de Heer haer begiftigd had, om Israël te bevryden. »

Op den zelfden dag vond Charlotte, die uitging om het een en ander voor haer vertrek in orde te brengen, voor hare deur eenige burgers van Caen, die op straet met de kaart speelden.

— Gy speelt, zeide zy, op een toon van bitteren spot, en het vaderland ligt op sterven!

Hare tael en manieren getuigden van haer ongeduld en hare begeerte om te vertrekken. Zy vertrok dus den zevenden july naer Argentan. Daer zeide zy haren vader en hare zuster een laatste vaerwel, hen verhalende, dat zy op het punt stond eene schuilplaats en levensonderhoud in Engeland te zoeken.

ken, en dat zy wenschte voor die lange scheiding den vaderlyken zegen te ontvangen. Haer vader keurde haer vertrek goed; na dus hem en hare zus ter omhelsde te hebben, keerde Charlotte den zelfden dag naer Caen terug. Zy bedroef de teederheid harer tante door den zelfde list, haer verhalende dat zy binnen kort naer Engeland zoude gaen, waer sommige harer vrienden voor haer eene verblyfsplaats gevonden hadden. Heimelyk had zy des morgens eene plaats op den postwagen naer Parys genomen. Zy gaf eenige kleine geschenken van kleeding en borduerwerk, om na haer vertrek te dragen, aen eenige der gezellinnen harer jeugd. Zy verdeelde hare geliefkoosde boeken onder hare meest gemeenzaame vrienden, en behield voor zich slechts een deel van Plutarchus, als of zy, in dat beslissend oogenblik haers levens, niet wilde scheiden uit het gezelschap dier groote mannen, met welke zy geleefd had, en wenschte te sterven. Endelyk, in den vroege morgen van den 9 july, nam zy onder haren arm een klein pak, hetwelk de onontbeerlykste kleedingstukken bevatte, omhelsde hare tante, en verhaelde haer dat zy de grasmaeijers, die op de naburige weiden werkzaam waren, wilde afschieten. Met een vel teekpapier in de hand vertrok zy nu, om nimmer terug te keeren. Onder aen den trap ontmoette zy het zoontje van eenen armen werkmans, Robert genaemd, het welk in het zelfde huis woonde, en gewoonlyk in den tuin speelde. Zy was gewoon hem van tyd tot tyd tekeningen te geven.

— Daer, Robert, zeide zy, hem haer teekpapier gevende, het welk zy nu niet langer tot een voorwendsel behoefde, dat is voor u; blyf een braven jongen, en kus my, want gy zult my nooit meer wederzien.

Zy omhelsde het kind, en liet eene traen op zyne wangen vallen. Deze traen was de laatste die zy op den drempel harer jeugd vergoot; zy had nu slechts haer bloed te geven.

De rondheid en vrymoedigheid harer gesprekken in het rytuig het welk haer naer Parys bragt, boezemden hare mede reizigers geen andere gevoelens in, dan die van bewondering, welwillendheid en nieuwsgierigheid. Den eersten dag der reis speelde zy met een klein meisje, het welk het toeval meest haer in den wagen geplaatst had. De overige reizigers, die hartstogtelijke Montagnards of aenhangers der Bergparty waren, gaven luid hun verwenschingen tegen de Girondynen, en hunne bewondering voor Marat te kennen. Door de beminnykheid der jonge maegd hoogelyk ingenomen, zochten zy van haer haren naam te weten te komen, het doel harer reis, en

waer zy te Parys te vinden was. Zy hield hunne gemeenzaamheid in toom door de zedigheid harer manieren, de uitwykende korthed harer antwoorden, en ten laatste, door zich te houden als of zy sliep. Een hunner, meer ingetogen dan de overigen, en door zooveel zedigheid en schoonheid getroffen, beled haer zyne eerbiedige bewondering, en vergunning om hare hand van hare betrekkingen te mogen verzoeken, zy maakte die plotseling ontstane liefde tot een goedhartige scherts, en beloofde den jongeling dat zy hem later haren naam en haer voornemen zoude mededeelen. Zy hield allen aengenaem bezig tot het einde van den dag, en met leedwezen verliet men haer gezelschap.

Zy bereikte Parys des middags van donderdag, den 11 july, en liet zich naer het Hotel de la Providence brengen, een logement, het welk haer te Caen was aenbevolen. Zy begaf zich des avonds ten vyf uren naer bed, en sliep gerust tot den volgende morgen.

Toen stond zy op, kleedde zich eenvoudig maer fatsoenlyk, en begaf zich naer het huis van Duperet. Hy was in de conventie. Zyne dochters namen, by afwezigheid heurs vaders, den aenbevelings-brief van Barbaroux van de jonge vreemdelinge aen. Duperet werd eerst des avonds t' huis verwacht. Charlotte keerde naer haer hotel terug, en bragt den geheelen dag alleen in hare kamer door. Te zes uren begaf zy zich weder op weg, om Duperet te bezoeken. Daer hy weinig tyds had, zeide hy haer, dat hy haer dien avond niet by den minister Garat kon brengen, maer dat hy haer den volgende morgen aen haer verblyf zoude komen ahalen, en alsdan vergezellen.

Den zelfden avond, beval een besluit der conventie, dat de meubelen van die afgeveerdigden, welke men verdocht hielt vrienden der twee-en-twintig vogelvry-verklaerde Girondynen te zyn, zouden verzegeld worden. Duperet behoorde tot dit getal. Niettemin ging hy, in den vroege morgen van den 12 heen, om Charlotte naer den minister te vergezellen. Garat wilde hen niet tot zich laten. Duperet scheen door deze teleurstelling ontmoedigd. Hy hield het jonge meisje voor oogen, dat, daer hy als verdacht behandeld werd, en wegens den maatregel dien de conventie den vorige avond tegen hem genomen had, zyne voorspraak eer nadelig dan nuttig voor zyne vrienden zoude zyn. De vreemdelinge drong niet langer by hem aen; als iemand die niet langer het voorwendsel behoefte, eerst gebruikt om eene daed te verbergen, en die te vreden is met de eerste reden de beste om

De graef van Vlaenderen op reis.
De Paus is ziek.
De koningin van Engeland is ziek.
Den Grooten-Turk is dood.
En Laguerre zit in 't zothuis!

Amen !!!

PROCES VAN 'T WERKVERBOND.

De 17 juny, zat de Opsteller van het *Werkverbond*, in het paleis van Justitie, om het vonnis te hooren uitspreken, over de GROOTE MISDAED, van aen de beambten der stad Gent gevraagd te hebben: « *Zullen de barakkemannen dit iaer alweer, goudstukken tusschen de duimen der beambten moeten draaijen, om eene plaats op St. Pietersplein te verkrygen?* » Lezer, wacht niet van het vonnis te kennen: 3 maanden gevang, 50 franks boet en de onkosten van het proces; daer en boven, de kosten der civiele party en de afkondiging in twee dagbladeren van het vonnis.

Om tien ure werd de zitting geopend, de gewoonelyke formaliteiten gedaen en nu moeten de getuigen gehoord worden. Het openbaer ministerie, dat dikwils de zending heeft van overal pligtigen te zien, haelt een groot getal artikelen en schryvers aen, en na ze gelezen, uitgelegd en her uitgelegd te hebben, beslist, dat het niet noodig is van de getuigen te hooren. Men zag dat het goed was, en de getuigen zwegen. Maer de beschuldigten had ook om zyn artikel te verregtveerdigen, eene schriftelyke deklaratie ingenomen, eene verklaring geteekend, hoortje wel, waer in men beweërde dat de beambten zich lieten regaleren met champagnewyn om de keuze eener plaats te bekomen. Het openbaer ministerie, heeft alweer zyne artikelen genomen en daer lagen wy nu, met dit bewysstuk alweer op den rug. De beschuldigde, moog noch getuigen, noch bewysstuk voortbrengen. Aldus ter neêrgedrukt, verwyderde hy zich; dit toeval onderbrak de zitting en zy werd uitgesteld tot des anderendaags.

De 18 juny dan, om 9 ure, begonnen wy te spartelen, gelyk de karpel. De zael was letterlyk vol met nieuwsgierigen. De civiele party was ondersteund door meester Van Hoorbeke, en den avoué Hauss. Links zat en stond het boekje van den *Journal de Gand* saemgepakt, en regts, tot de verbazing van een ieder, zag men twee persoonen buiten geheel het auditorium, uitstekende: VOOR EERST DEN HEER BURGEMEESTER, DE KERCKHOVE-DELMON en daer neven M. DUBOIS. Het publiek had niet te denken op de intentie, waarmede die heeren zich aldaer hadden neêrgezeten, andere zaken hielden het bezig?

Niet te min, dit was wel aerdig! was er dan geen andere plaats in de zael voor M. Dubois en de Burgemeester? Daer zaten zy nogtans die twee magistraten, daer zaten zy op de eerste bank, en de heeren Jurés zagen hen ook; en al de oogen keken op hunne oogen. Elk dachte er over gelyk hy wilde. De regtzinnige aanhoorders alleen zeiden: « *Hoe is 't mogelijk dat de heer Burgemeester, zoo weinig goede zin, zoo weinig eerbied, voor zich zelven heeft, van zich in eene zoo beteekenende wyze, voor het oog der regteren, voor het oog der gezworenen en onder den neus van meester Van Hoorbeke te komen plaatsen?* » — Wy stippen dit enkel aen voor de raerheid van het feit.

Het openbaer ministerie deed de getuige hooren, ingeroepen door de beambten, MM. B. en Dueremael. Deze getuige, eene geloofbare kabaretière, Pauline Janssens, vrouw Dancot genaemd, bevestigd dat de beambten voorzeid, 't is waer, met gemelde persoonen in een partikulier kamerken, den lekkeren champagnewyn knapten. « *Zy gaven zich aldaer rendez-vous, zei Mad. Pauline*, maer de barakkemannen betaelden den wyn niet. » 't Is van eigen, 'tware dan de beambten die betaelden? die met de Foirains hunne appointementen opaten, van blydschap zeker, dat die goede heeren, de *Foire*, met hunne tegenwoordigheid wilden vereeren. Er bestaan geene andere redenen, denken wy, mits de getuigenis van Madame Pauline dit kwam bevestigen, en dat niemand, geloof ik vast, aen de deugd en de regtzinnigheid van Madame Dancot kon twyfelden.

Dit afgedaen, Meester van Hoorbeke, pleitende voor de burgelyke party, de heeren B. en Dueremael, nam het woord met eene grove stem, en achter geheel het gewoonlyk vocabularis van scheldwoorden en laster onderzocht en uitgeput te hebben, bewees hy gelyk twee mael 2, 4 is,

van haer voornemen af te zien. Duperret verliet haer aen het *Hotel de la Providence*. Zy deed als of zy binnen trad, maer verliet het onmiddelyk weder, en vroeg naer den weg, van straat tot straat, tot dat zy aen het Palais Royal kwam.

Zy trad den tuin binnen, niet gelyk een vreemdeling die zyne nieuwsgierigheid wenscht te voldoen, maer als een reiziger die geenen dag te verliezen heeft. Zy zag in de galeryen rond naer eenen winkel, waer men messen verkocht. Zy vond er een, trad binnen, zocht een poinjaerdmes uit met een ivoren handvat, kocht het en verborg het onder haer halsdoek en keerde langzaam naer den tuin terug. Een oogenblik bleef zy op een steenen bank zitten. Daer, schoon in gepeins verzonken, liet zy zich nog vermaken door kinderen die om haer heen speelden, van welke sommigen aen hare voeten dartelden en tegen hare knieën leunden. Zy had nog een vrouwelyken glimlach over voor die onschuldige genoegens der kindsheid hare besluiteeloosheid drukte haer, niet ten opzichte van de daed, waer toe zy reeds gewapend was, maer van de wyze om die te volvoeren. Zy wenschte een plegtig offer te brengen, dat schrik zoude jagen in de zielen van de aanhangers der tirans. Hare eerste gedachte was geweest om Marat te naderen en neder te stooten op het Veld van Mars, by de groote plegtigheid der federatie. Daer men dit feest had uitgesteld, was haer nieuw opgevat denkbeeld op den duur geweest, om Marat op te offeren aen het hoofd der Bergparty in het midden der conventie, ten aenschouwe zynr bewonderaers en medepligtigen. Zy hoopte dat het volk in zyne woede haer oogenblikelyk in stukken zoude scheuren, zonder eenig ander spoor of gedachtenis na te laten dan twee lyken en de in haer bloed versmoorde dwingelandy. Maer, sedert hare aankomst te Parys, had zy in den loop van haer gesprek met Duperret vernomen, dat Marat zich niet anger in de conventie liet zien. Het was dus noodig dat zy haer slagtoffer anders opzocht, en het misleide, om het te kunnen naderen. Zy besloot aier toe. Deze veinzery, die de natuerlyke opregtheid harer ziel wondde, door moed in list en opoffering in moord te veranderen, was de eerste beet van haer geweten, en hare eerste straf. Dit kostte haer meer moeite dan de dood zelf; zy beleed het zelf; het geweten is regtveerdig in de tegenwoordigheid der nakomelingschap.

Wordt voortgezet.)

dat den heer Dueremael, een onberispelyk man was, iets waer aen tot hier toe geen mensch gelwyfeld had.

Nu wy hebben daer niets tegen in te brengen. Meester Van Hoorbeke, moet zyn ambacht kennen, wy kunnen daer al niet veel van zeggen.

De heer Van Acker pleet voor den beschuldigten. Zonder schreeuwen, zonder fanfaronnade, maer op eene weêrdige wyze stelde hy al de feiten bloot, die aanleiding tot het betrokken artikel gegeven hadden.

« In 1833, zegde hy, werd er door een eerbiedwaardigen magistraet, bygestaen door bevoegde mannen, een verslag gemaakt over de gedane stadswerken. Groote ongeregelheden kwamen ten voorschyn; schreeuwende misbruiken, gepleegd door de stadsbeambten, en deze zoo onberispelyke opzigtters der stadswerken, hebben dit verslag moeten teekenen; doch de feiten waren zoo verbryzelend, dat men om de openbare denkwyze niet in opschudding te brengen, zich genoodzaekt vondt er over te zwijgen, en het verslag in te houden. Spreker neemt te regt deze omstandigheid, als eene oorzaak die jegens de beambten der regentie de algemeene wantrouwen inboezemt. Van daer weg gaende, welke waren de bytredende daadzaken die het artikel hebben veroorzaekt.

In 1839, wordt er door een forain, aen zekeren persoon 40 of 50 franks gegeven om aen de stedelyke beambten te overhandigen, ten einde zyne gewoonelyke plaats op het St. Pieters plein te bekomen. De persoon in kwestie gelast er zich mede en de gevraagde plaats wordt toegestaan.

In 1860, — zoo verklaert een bewysstuk dat wy in handen hebben, — in 1860 wordt er in de *Concorde*, op St. Pieters plein, eene kwantiteit Champagnewyn gedronken, door de beambten der gemeente voorzeid, en de forains. De geteekende verklaring zegt, d. t. de forains dien wyn betaelden, « in aenzien van eene schoone plaats. » De deklaratie zegt nog meer, doch wy houden ons alleen hierby.

Daerby komt zich een oneindig getal gezegdens voegen, allen in dien zelfden aert van misbruiken getuigende.

Dit zyn de gronden waerop het vervolgde artikel is geschreven geworden.

Daerby komt zich de verklaring voegen van den heer Ghuys, voor het hof gedaen, welker verklaring, alreeds een groot misbruik aenduidt, namelyk « dat de plaatsen op het Foire-plein moeten verlot worden, en dat die lotting, thans geen plaats meer heeft; dat de beambten van de plaatsen beschikken, « om de Foire agréable te maken. » Zoo wel, denken wy, dat er geen omkooperyen of voorkeur kunnen plaats hebben; ter kontrarie, dat daerenboven de beambten de forains moogten regaleren met champagnewyn.

Later, na het artikel afgekondigd te hebben, kwamen wy te weten, dat de 40 a 50 franks welke gegeven waren, niet in handen van den heer B. waren toegekomen, by gevolg, dit eerste punt voortvloeiende uit eene groote waerschyndykheid, waren wy in ons geloof verrast geworden, en in onze goede trouw bedrogen.

Dit werd alles klaer en zeer verstaenbaer door Meester Van Acker blootgelegd.

De Burgemeester en de raedsheer Adolf Dubois, zaten nog altyd daer. Men kon het hun niet beletten, niet waer? En vragen, waarom?... Dit waere eene onbevoegdheid geweest.

Niettemin en ten slote, was de vrye uitspraak der jurien, volgens conscientie en in de regtveerdigheid voor den God, die boven hun hoofd hangt, was: « *Ja* » dat de opsteller van 't *Werkverbond* pligtig was aen laster, toegebragt aen de heeren B. en Dueremael, toezieners der stadswerken. Gevolgentlyk heeft het hof de voorzeide veroordeeling beslist tegen Van Loo, Paul-Theodor, opsteller voorzeid, van dat schrikkellyk *Werkverbond*.

Wy zouden wel willen vragen hoe veel heeren der jurien welke in het proces van het *Werkverbond* hebben uitspraak gedaen, hoe veel dier heeren met de fransche taal bekend zyn. Wy durven gelooven dat er ten minsten vier waren, die deze taal niet verstonden, en zeer waerschyndyker wyze zyn er meer.

Welnu dat men wel begryppe: De advokaet van de burgelyke party heeft niets anders als fransch gesproken, het openbaer ministerie, heeft niets anders als fransch gesproken, dus die geen fransch kenden, hebben niets verstaen van al, de schoone dingen welke er te pas zyn gekomen.

De advokaet van den beschuldigde heeft niets dan vlaemsch in de zaak gesproken; alles goed en wel uitgelegd. Zeer verstaenbaer vooral.

Iets ongehoord in de regterlyke Kronyke.

Niemand meer dan wy eerbiedigen den gestrengen pligt der regteren, doch wy zyn van die genen niet die, zelfs by de veroordeeling van een vyand, hoe zeer deze ook den wrok in ons hart zou doen onstaen hebben, die de regteren zouden toejuichen. Als de beschuldiging echt en de veroordeeling verdiend is, hebben de regteren hunnen pligt gedaen, 't is maer gelyk het zyn moet, maer... toejuichen?

Een dergelyk feit, misschien zonder voorbeeld, heeft by de veroordeeling van den opsteller van het *Werkverbond*, plaats gehad: Ellendige partyzucht en ellendige dweepers die zich van zulke middelen bedienen!

Het was niet voldoende voor de pennemannen en de aanhangers van het zoo gezegd liberalismus, dat hunne doorluchtigste representanten, M. De Kerckhove-Delimon, den grooten Burgemeester van Gent, en M. Dubois, zich als de kopstukken van dit onderdrukkend burgergerjuk, aldaer lieten bevinden. Niet genoeg dat zy met een bespiedend oog en gespannen gehoor, den gang der debatten naspeurden. Niet genoeg dat zy met gretigheid de smaetwoorden tydens de debatten naer het hoofd des beschuldigten geworpen, in hunne kolonnen overnamen, er moest iets nog meer beduidend, meer afdoende plaats hebben. Iets schandig, tergend, ooterend voor het regt en heilighschendend voor de plaats aen de eeuwige regtveerdigheid toegewyd.

Het openbaer ministerie, in zyne pleitrede, riep uit: « Ik ben gelukkig dat zich in deze zael een hooge magistraet be-

vindt, — de burgemeester — die alreeds van de volkomene eerlykheid der beambten overtuigd is. » En dan met eenen uitval op het *Werkverbond* eindigende, begon de kliek van het *Journal de Gand*, toe te juichen! Oneerlyk gedrag, dat eenen diepen indruk, op allen die daer tegenwoordig waren, maekte. Zy juichten toe die modderige en verslaefde aanhangers en penne-mannen van een blad, dat in zyn persoonel, twee escrocs heeft gehuisvest. Zy juichten toe, zy die gedurende de kiezing, niets anders als den laster en de logen, met volle monden hebben uitgebrakt.

Aenu mannen van het licht is het gegeven, de woorden des regters toe te juichen, wiens droeve zending bestaet, van in den beschuldigde, meest altyd eenen pligtigen te vinden! Ga voort! gy zyt de fakeldragers der negentiende eeuw! Weldra zult gy de maet geven van de beschaving! Er ontbreekt niet veel meer. Gy juicht de beschuldiging toe! Juicht dan ook, de gendarmen, de beul, de guillotine toe! Dan alleen zult gy logiek zyn; dan alleen zult gy aen het aenstootelyke stelsel, waarvan gy de sbiren zyt, zyne wezentlyke waarde geven!

Het openbaer ministerie die den beschuldigten niet kent, riep hem toe dat de heeren B. en Dueremael, misschien duizend mael eerlyker waren dan hy. Wy dagen wie het ook zyn moge uit, een enkel feit aen te halen, dat onze probiteit in twyfel kan trekken.

De beschuldigde heeft het geluk (??) van een groot getal vyanden te hebben, — onfeilbaer middel om de ware vrienden te kennen, — maer niemand dier vyanden kan iet bybrengen dat onze eer kan te kort doen. Daerom gaen wy met den kop hoog en wy durven de groote deugeniets in het wit hunner oogen kyken.

Men zegt dat het volle kermis is geweest in het bureel van het *Journal de Gand*. De oliekoppen hebben zich lucht gegeven, want de grooten en sublime *Baes Kimpen*! was te vreden. Wacht maer mannen der koterie, wacht maer admirabelen *Baes Kimpen*, reeds is het *Jauw*! nog twee en half jaren, zal het schuifelen zyn.

Het Volk.

Nauwelyks heeft de jeudige lente, hare mollige en frische kruin over de velden uitgestrekt, of gelyk altyd, ziet men, de magtigen der aerde, koningen en prinsen, grooten en ryken op reis om, aen de langwylige avondstonden des winters, aen theater en baletten hunnen tydelyke vaerwel toe te zeggen. Ieder tydstip van het jaer moet immers voor de grooten zyne afwisselling hebben in vermakten. Des winters, het leven van binnen: de soirées, de redouten, de braspartyen, de liefde strekken, de geheime rendez-vous, de spelen, geheel de bagagie welke de bedorvene kringen waerin zy leven gewoonelyk achter zich slepen. Des zomers het leven van buiten de uitstapken, de bezoeken, de baden, het vol genot eener wilderige en schoone natuer. 't Is Z. M. de Koning en Z. H. de graef van Vlaenderen, om een tochtjen naer Engeland; 't is de keizer der Franschen naer ginder; 't is de koning van Pruissen; 't is mynheer den hertog van Hohenzollern!! De journalen weten ons van uer tot uer, van dag tot dag te melden, wat of die groote persoonaeljen onder den dag gedaen hebben. Wy zullen weten of zy met thee of koffy gedegeuneerd hebben, of zy gewandeld hebben, of wel dat zy te huis zyn gebleven. Een bulletin zal ons bekend maken of zy ja of neen goed gedigereerd hebben, hoe lang hunnen slaep is geweest, en wie dat hunne hoogheden zich verwaerdigd hebben, in gesprek te ontvangen. En wy, dom volk, wy staen met den mond vol, wy kyken verbaesd op al die schoone gezichtveranderingen en wy zeggen ons niet: En nogtans dat zyn nu toch maer menschen gelyk wy, hun vel is wit gelyk het onze, en zy hebben maer vyf vingeren aen de hand gelyk al anderen! En toch welk een verschil? Hoe zeer en breed hebben zy hunnen hemel op aerde? En van waer komt hun dat byzonder geluk, dat wy in ons armoe met handgeklak en geschreeuw toejuichen, met Hozana's! met Houra's! en Vivats! En het komt ons niet eens te binnen dat dit geluk zoo groot, het werk is van ons handen, dat het aen ons is dat men al die pracht, al die wellust verschuldigd is, en wy vragen ons niet, neen nooit, wat wy in vergelding van zulke groote dienst ontvangen zullen. Wy zeggen niet: O! groote en magtigen der aerde, gy hebt het zoo goed, maekt toch dat wy het zoo kwaed niet hebben.

Neen het volk, heeft al wat anders te doen als daer aen te denken. Het moet voor eerst zyne eigene zaken verrigten; wel oppassen, dat de verdeeldheid, die sedert eeuwen en eeuwen zyne zedelyke magt opsloopt, niet verhinderd worde; dat de onderlinge twisten blyven voortduren; dat de kleine jaloerschheden, goed in brand worden gehouden; dat haet en nyd, den scepter blyven zwieren; dat vechten, dat slordigheden, dat slemperyen, in het volk de gedragerel blyve en dat alle zedelyke ontwikkeling, dat alle ontvoogding in hun midden den toegang worde geweigd. Het is nogtans zoo, wy doen al wat menschelyk mogelyk is om tusschen ons, den fakel der oneendigheid te houden branden. Wy zyn in eenen eeuwigen stryd met elkander over beuzelingen die geenen naem hebben. Al onze studien bestaan daer in van den eenen tegen den anderen aantelitsen en de onderlinge genegenheid te verbreken zoo noodig, zulk een balsem voor de geen die lyden en verstooten zyn, van het erfdeel dat de aerde voor hen opbrengt.

Ach! laten wy den toestand der grooten en magtigen niet benyden. Al het voordeel, al het goud en al den invloed die zy bezitten, al de titels, al de pracht waer van zy omringd zyn, kunnen hun het geluk niet verschaffen, welke een eerlyk Werkman moet gevoelen, wanneer hy met den opbrengst van zynen arbeid het noodige aen behoeften voor de zynen kan winnen, maer heden dat de ellende diep is, dat den loon des aerbeids, niet voldoende is, tot de mondbehoelten en dat de verergermis altyd aengroeit, is het noodig het verschil aen te wyzen, welke den val der mindere standen moet veroorzaken en de massen tot den vorigen staet van vernedering en slaverny moet terug brengen.

Ziet gy daer dit klein hutteken, de vensterglazen zyn met

papier geplakt en des winters valt den sneeuw op de bedsteden? Daer zit eene bedrukte moeder met hare kleine kinderen, en vader is ginds aen den arbeid. Lam en afgemaet zal hy des avonds terug zyn en dan zal iedere kleine een stukje zwart brood krygen. « Het leven is zoo duur kinderen en de dagloon zoo klein. »

Ziet gy daer dien schamelten Werkman met loipen bedekt? Hy heeft gedurende zyn leven, veertig jaren aen het werk versleten; hy heeft voor zynen meester goud gewonnen, en thans dat de kracht hem ontbreekt, heeft hy den bedelzak op den rug.

Ziet gy dit eenig kind van deugdzaam ouders, zy is jong en schoon; pas ontloekene roos, aen den verderfelyken wind der samenleving blootgesteld, en weldra ontheiligt en versleten? Het gebrek, heeft haer de hand doen kussen van hem die het geld uit onzen zak neemt om hare gunsten te betalen.

Ziet gy die milloenen verstootelingen over den aerdbol verspreid, ontbloot van het nutterste noodwendige tot het leven?

Ziet gy die ontzagelyke rykdommen langs den eenen kant, die schreeuwende en onrekenbare ellende langs den anderen kant.

Ziet gy die paellooze verdraegzaamheid voor al wie bezit, die strafbare onderdrukking, die onmenschelyke terging voor de andere? De gestrengheid der wetten voor deze de verzachting voor genen.

Ziet gy die wapenen, geweren, affuten en kanon, met de muil op het volk gerigt, dat weerloos en onmagtig is. Hier de waarheid, daer de logen. Ziet gy dat?

Ziet gy dien onmetelyken afgrond, van den eenen mensch tot den anderen? Die gapende wonden der samenleving die in hunne diepte, gelyk in een vuurberg, de drukking eener saemgepest element gevoelen, dat in min of meer langen tyd eene ontploffing moet veroorzaken.

En nogthans het volk alleen, is den eenigen heemeester dier wonden, het volk alleen kan door de vereeniging die ontploffing voorkomen, maer neen het volk ziet dat niet. Bedrogen aen uitwendigen schyn, het laet zich mee slepen aen schoone woorden. Het kent zynen toestand niet. Te veel menschen hebben belang het hier aengaende in de domheid te laten. Geef het eene groote kermis, een volksbal, alle weken zynen maendag en muziek op den Kouter! Wat zal het nog anders vragen? Leeft het dan niet in den besten der werelden? En is er wel iet zoo gelukkig op aerde, als een volk dat dansen mag?

Preventief Gevang.

De *Economiste Belge* bevat het volgende *entrefilet*, waarmede wy ten volle instemmen:

« Veertig ongelukkige Werklieden zitten achter de grensels sinds de bejammerenswaardige onlusten te Gent, hetgeen zeggen wil, dat VEERTIG huisgezinnen gebragt zyn tot de yseligheden der ellende, ten gevolge van die langdurige preventieve gevangzitting.

» De beweenlyke feiten, welke zich hebben op gedaen by dien volksoploop, waer voor men zoo vele verzachtende omstandigheden zou kunnen inroepen, die feiten zyn nogtans goed gekend, en zy vergen geen langdurig geregelyk onderzoek.

« Wy verzoeken dus de magistraten zich te haesten en wy gevoelen er spyt over, hen te moeten herinneren, dat men reeds de justicie te kort doet, als men haer doet wachten. »

Brand te Londen.

Verleden zaterdag is er te Londen in de magazynen van den heer Scovell, een brand uitgeborsten welke de ergste gevolgen na zich heeft gesleept. Deze gebouwen ten getalle van 8 of 9 lagen opgepropt met koopwaren en dienden tot berging aen verscheide duizende kassen the, balen met zynen stoffen, ballen katoen, hoppe, graen, roet, olie, enz. Het verlies van deze ontzagelyke rykdommen, is het eenigste niet dat men te betreuren heeft want de entrepots *Alderman Humphrey's Warhouses*, vier entrepots en eene stapelplaats op de Chamberlains-werf, alsook verscheidene andere gebouwen in de Toleystreet zyn de prooi der vlammen geworden. Het vuur schynt zynen oorsprong in de bueren van den heer Scovell genomen te hebben en op den oogenblik dat wy deze byzonderheden onze lezers mededeelen, schynt den brand nog niet gebluscht te zyn.

De brigade der Wallingstreet kwam de eerste ter plaats, doch den brand had reeds eene zoo groote uitgestrektheid genomen, dat het onmogelyk was, ten gevolge der hevige warmte, de gebouwen te naderen. Verscheidene werklieden kwamen insgelyks met bakken water toegesnel, maer den rook verpligte hen terug te wyken. Men bemerkte dat het vuur zich in de verschillige magazynen had medegedeeld, ten gevolge eener jammerlyke nalatigheid der werklieden welke de yzeren deuren, die hen afscheiden, hadden vergeten te sluiten. De brand wachte niet lang van eene groote uitgestrektheid te nemen. Talryke brandspuiten werden aengebragt en de reddingsmiddelen werden onder het bestuur van den heer Braidwood aengevangen. Eensklaps breekt er eene verschrikkelyke ontploffing los. Het kroonwerk van den tweeden entrepot stort in. Verscheidene personen, waaronder M. Henderson, die aen de reddingsmiddelen werken, nemen de vlugt en werpen zich in de rivier. M. Braidwood wilt hen volgen, maer den muur stort in en begraaft hem onder de brandende puinen. Men wilde hem redden toch eene tweede ontploffing maakte zulks onmogelyk. Een anderen persoon Scott genaemd vond er insgelyks de dood en een zestal personen werden gekwetst. Het is ons onmogelyk al de yseligheid van het geval te beschryven of van een juist gedacht te geven van de deerlyke gesteltenis van den brand. Wat is ook vreeselyk dan eene weerlooze prooi te zyn van een alverslindend vuur? Wie zou niet in angstig doodzweet versmelten, zoo hy zulk een tafereel met zyne ware kleuren geschilderd zag? Geheel de stad Londen was om zoo te zeggen, aenschouwer van dat rampgeval, de omtrek van den katoenwerf was met eene groote menigte bezet. De verslagenheid stond op elks aengezicht gedrukt en de ongelukkige Braidwood, het slagtoffer van zynen moed en zelfopoffering wordi door eenieder diep beurend. Sedert den brand van 1666, heeft nog te Londen niets dergelyks plaats gehad, en men yst by de gedachte dat er zich nog in de nabijheid der brandende gebouwen nog andere entrepots bevinden welke meer dan 18,000 kassen roet bevatten. Het is onmogelyk

om de schade te berekenen, men mag ze gerust op boven de hondert miljoen franken rekenen. Er zyn 18,861 ballen katoen verbrand. Verscheidene schepen welke in den dok lagen werden door het vuur aengetast. Zie hier volgens eene tyding uit Londen, den 25 dezer ontvangen, de weerde der tot dan vernielde koopwaren alleen:

18,861 ballen katoen,	weerde 3,500,000 franken.
8,808 kisten roet,	id. 200,000 id.
2,660,000 kil. suiker,	id. 800,000 id.
70,000 zakken ryst,	id. 1,250,000 id.
484,000 kil. salpeter,	id. 450,000 id.
1000 balen zyden,	id. 200,000 id.

De pompiers en de agenten van politie zyn afgemat van gedurende vyf dagen en vyf nachten. tegen de vlammen te worstelen. Den dienst der brandspuiten is onvoldoende en de maanschappen zyn niet in staet het nog langer uit te houden, wat erger is het vuur ontbreekt en de regen die sinds dezen morgen valt, schynt het vuur nog aen te hitzen in plaats van te blusschen. Het huis Scovetti alleen schat zyne verliezen op 50 miljoen franken. Prins van Wallis bevindt zich met M. Magne, opperhoofd der politie van Londen, op de plaats der ramp. Onder de vernielde goederen, telt men 10,000 hespen. 108 pompiers werken aen een deel der puinen. Er zyn meer dan 200 agenten van politie dien het volk op afstand houden. Men heeft aen het departement van oorlog, eenige kanonnen gevraagd, om de mueren, die dreigen in te storten, om verre te schieten, zulks is geweigerd geworden, uit vrees van nog meer ongelukken te veroorzaken. Buiten de slagtoffers door de nieuwsbladen reeds gemeld, mag men er nog verscheidene vermoorden en gekwetsten byrekenen. Er zyn oogenblikken geweest, dat de vlammen tot in den Teems sloegen, dit is eene breedte van byna 30 voet.

Men verkeerd in eene angstige onzekerheid. Het vuur doet weinig uitwerkselen de brand spreid zich uit. De pompiers verliezen allen moed en zeggen het vuur nog in geen acht dagen te kunnen blusschen. Men verkoopt de geredde goederen by opbod in het midden der omliggende straten. Donderdag nacht is het vuur uitgeborsten in een magazyn met spek en heeft zich aen een entrepot lyn- en olyfolie inhoudende voortgezet. Het vuur heeft in dat laatste magazyn alleen voor 750,000 franken koopwaren verslonden. Het is de groote hitte die den brand voortzet. Geheel Londen verkeert in verslagenheid.

Regterlyke Kronyk.

HOF VAN ASSISEN VAN OOST-VLAENDEREN.

Zaterdag verschenen voor ons hof van assisen: Frans Cardon, schaliedekker te Nieuwerkerke; Jan-Baptist Cardon, werkman, id.; Domien van Rossen, wever, id.; Pieter Matthys, schrynwerker te Grootenberg; Benjamin van der Poorten, oudkleerkooper te Aelst; Konstant Wambach, werkman te Wichelen; Karel van de Voorde, werkman te Erpe; Basilius Roelant, wever te Aelst; Frans Vandersteene, daglooner te Aelst, beschuldigd van verleden jaar zeven dieften met bezwarende omstandigheden en eene pooging van diefte gepleegd te hebben.

Schier allen hadden vroeger een slecht leven geleid; vyf van hen hebben reeds eene of meer veroordeelingen voor dieften ondergaen.

Frans Cardon werd drymael veroordeeld voor diefte, en stond onder de bewaking der politie, toen hy de misdaden bedreef, waer voor hy nu te regte staet.

Van Rossen werd veroordeeld tot dry jaren gevang voor diefte.

Pieter Matthys, die ook onder de bewaking der politie stond, werd viermael veroordeeld, waer van eens tot levensdueren dwangarbeid.

Konst. Wambach onderging vyf veroordeelingen; Karel van de Voorde 13, waer van twee tot 13, ten toetertien jaren en eene levensdueren dwangarbeid. Roelant werd viermael door de justicie veroordeeld.

Er zyn 34 getuigen.

De verdedigers zyn: Meesters de Nobele, Colle, van Hoorbeke, de Pauw, Vuytsteke en Verspeyen.

Zie hier de verschillige dieften, welke deze dievenbende worden ten lasten gelegd:

In den nacht van 11 tot 12 december 1868, werd er in de woning der kinderen Bekaert, winkeliers te Melle, eene stoute diefte met braek begaen. De dieven hadden aldaer ontnomen 5 stukken blauw lynwaed, 5 stukken gryswaed en zwart grof lynwaed, 4 stukken rokkengoed in wolte, een lyfrok, een stuk rooden baai, 23 halsdoeken, 18 neusdoeken, 50 paar kousen, 8 stukken gedrukt katoen en eene schaar. Alles te samen had eene weerde van 800 tot 850 franken. In den avond van 11 december, had men vier suspette vreemdelingen op het dorp zien rondwelen en men had des anderendags morgens dezelfde kerels op den weg van Melle naar Oordeghem ontmoet, elk een zak met koopwaren dragende en van elkander afgewyert.

De gendarmen van Aelst, onderrigt dat de misdadigers de rigting van deze stad genomen hadden, deden huiszoekingen in de omliggende dorpen en te Nieuwerkerke, by den genoemden Francis Cardon, vond men eene zekere hoeveelheid lynwaed, voortkomende van de diefte te Melle. Francis Cardon werd aengehouden.

Den 14 januari 1861 werd den Prokureur des konings in het gevang by Cardon geroepen, die gezegd had verklaringen te doen te hebben. Daer verklikte Cardon, zynen zoon, Jan-Baptiste, zynen schoonbroeder, Dom. van Rossen en Petrus Matthys, als medeplichtigen aen de diefte te Melle. Matthys had Cardon reeds verscheide dieften voorgesteld, onder andere die van een winkel te Bottelaere te gaen bestelen. Daer in toegestemd hebbende, hadden de hierboven genoemden zich op eene bepaalde uer en plaats te samen begaven, doch daer het te slecht weder was om tot aen Bottelaere toe te gaen, had Matthys voorgesteld den winkel van jufvrouw Bekaert, die hy kende, te bestelen. Na dat zy deze diefte begaen hadden, werd het gestolen goed aen den genoemden Vanderpoorten, te Aelst, verkocht voor 160 franken, verders bekamen zy elk nog een zeker deel der gestolen voorwerpen, 't is te zeggen, elk eenige paren kousen, blauw lynwaed, enz.

Cardon verklaerde ook dat Matthys hem nog andere dieften had bekend, te weten, die in de kerk van Ressegem en eene te Burst. Vanderpoorten had insgelyks al de daer van voortkomende voorwerpen aengekocht. Cardon zegde dat de by hem aengeslagen voorwerpen, geen zins van de diefte voortkwamen, maer dat zyne vrouw dezelfen op de merkt had gekocht.

Ten gevolge dezer verklaringen werden er huiszoekingen by Vanderpoorten en van Rossen gedaen. By Vanderpoorten werd er een groot getal koopwaren ontdakt welke allen als gestolen erkent werden. Een deel dezer koopwaren waren verborgen onder de matras in de slaapkamer, in de wieg van het kind, in een schoenkassen en in eenen koffer. Vanderpoorten werd aengehouden en verklaarde dat hy het goed van Cardon en een schele had afgekocht, en dat hy reeds by het afkopen het gedacht had, dat alles van diefte voortkwam.

Van Rossen en Jan-Baptiste Cardon loochenden alles, doch men vond bewysstukken in hun bezit, welke hunne beschuldiging staende hield. In zyne eerste onderhooring zegde Cardon, vader, nog dat Matthys de dieften van Ressegem en Burst gepleegd had met Constant Wambach van Wichelen en Karel Vandevoorde. In de kerk van Ressegem had men in den nacht van 13 tot 16 oktober verscheidene ruiten uitgebroken, doch de dieven door het gerucht opgestaen zynde en geroepen hebbende: Wie daer! zoo zyn de dieven op de vlugt gegaen. De diefte te Burst had den zelfden nacht by den pastoor Pieter de Meulemeester plaats; zy bestond uit eenig koperen en tinnen keukengerief en een schoen met eene zilveren gesp.

Matthys, Vandevoorde en Wambach loochenden alles. Maer van Rossen kwam de gezegden van Cardon bevestigen.

Franciscus Cardon verklaarde nog dat zekere Bazile Roelant hem op 8 december gezegd had, dat hy door Dominicus van Rossen en Constant Wambach bedrogen was geweest, dat hy met hen eene groote diefte te Aelst begaen had, en dat hy meer 8 franken voor zyn aendeel had bekomen. Deze diefte was begaen by Jan Deridder. Verscheidene dezer gestolen kleedingstukken werden by Vanderpoorten en by Van Rossen gevonden.

Franciscus Cardon, Jan-Baptiste Cardon van Rossen bekenen nog vier andere dieften begaen te hebben twee te Grootenberg, eene te Erondegem en eene te Meire.

Diensvolgens zyn de negen hierboven genoemde personen beschuldigd: Francis Cardon, Jan Baptiste Cardon, Van Rossen en Matthys van de diefte te Melle gepleegd in den 11 tot den 12 december 1860. Vanderpoorten van medeplichtigheid als prangdief, Matthys, Wambach en Vandevoorde van de kerkdiefte te Ressegem en die van Burst, gepleegd in den nacht van 13 tot 16 oktober 1860. Vanderpoorten van medeplichtigheid als prangdief, Van Rossen, Wambach en Roelant van de diefte tot Aelst, gepleegd in den nacht van 16 tot 17 oktober 1860, Vandersteene van medeplichtigheid in deze diefte om onderrigtingen gegeven te hebben, Vanderpoorten en Matthys van medeplichtigheid als prangdieven.

Franciscus Cardon, Jan Baptiste Cardon, Van Rossen en Matthys van de twee diefte gepleegd te Grootenberg in den nacht van 16 tot 17 november 1860, Vanderpoorten van medeplichtigheid als prangdief en J. B. Cardon van medeplichtigheid door deze diefte vergemakkelykt te hebben, Francis Cardon, J. B. Cardon en Van Rossen van de diefte gepleegd te Meire in den nacht van 22 tot 25 november 1860, Vanderpoorten van medeplichtigheid als prangdief, J.-B. Cardon van deze diefte vergemakkelykt te hebben.

Matthys van de diefte te Erondegem in den nacht van 5 tot 6 december 1860 gepleegd. Vanderpoorten van medeplichtigheid als prangdief, J. B. Cardon van deze vergemakkelykt te hebben.

Het hof, na zich vier dagen met deze zaak bezig gehouden te hebben, heeft woensdag avond om 8 ure, de volgende uitspraak gedaen:

1.° Francis Cardon, 2.° Pieter Matthys, 3.° Konstant Wambach, 4.° Bazile Roelant, alle vier tot eeuwig durenden dwangarbeid en de tentoonstelling; 5.° Van Rossen, tot 10 jaren dwangarbeid en 10 jaren waekzaamheid; 6.° Benjamin Vanderpoorten, tot 7 jaren dwangarbeid en 10 jaren waekzaamheid en 7.° J.-B. Cardon tot 6 maanden gevang.

Vandevoorde en Vandersteenen zyn vrygesproken.

GENT, 29 JUNY.

Te rekenen van 1 july zullen er veranderingen toegebragt worden in de vertrekuren der staatsspoorwegen. Wy zullen ze in tyds mededeelen.

— Maendag toekomende zal den yzeren weg van Gent naar Eecloo voor het publiek geopend worden.

— De *Choor-Maetschappy* rigt een groot toon- en zangkundig concert in tegen 16 july eerstkomende, derden dag onzer gemeentefeest.

— Het orkest van den franschen schouwburg met dit van den Casino vereenigd, is voornemens in het laatste gesticht eene reeks muzikale zittingen te geven.

Wy vernemen dat te dien einde de hemicycle en de groote koncertzaal ter beschikking des bestuers van de artisten is gesteld en dat hetzelfde gemagtigd is geworden onder de leden van den Casino eene inschryvingslyst te openen, die veel handteekens zal onvangen.

Het persoonlyk abonnement zal maer beloopt, op dry franks, en de familiekaart zal er voor vyf betaeld worden.

Wy zullen ons hier eene opmerking veroorlooven, welke wy van geen grond ontbloot denken. Waerom kondigt men niet aen, dat de abonnementen ook door personen, vreemd aen de maetschappy van den Casino, kunnen genomen worden? en waerom geen klein inkomgeld vastgesteld ten einde het dezelfde inrigting te geven als die van den Waulx-Hall, te Brussel.

— Door de commissie der burgerlyke godshuizen van Gent, is een pryskamp geopend met premien van 1000 en 300 fr., voor de samenstelling der plannen en bestekken van een Godshuis voor oude en gebrekkelyke werklieden, namens Lousberg's godshuis.

Het program des pryskampen het plan van de grond bestemd om gemeld godshuis op te bouwen, bevinden zich ter beschikking der mededeelers, in het sekretariat der commissie, by St. Jakobskerk, n° 18, alle dagen, van 9 uer des morgens tot 2 uer namiddag.

De plans en bestekken moeten, voor den 1° oktober 1861, ingezonden worden.

— In onze stad bereiden zich vele tooneelliefhebbers om aen den pryskamp van Waerschoot deel te nemen. Verscheidene leden der *Kooren-Maetschappy*, die het feest met een zangstuk zal openen, hebben hunne medewerking beloofd.

— Deze week heeft de politie 117 liters vervalschte melk aengeslagen.

BRUSSEL.

Te rekenen van 1 july aenstaende zullen er byzondere coupons worden afgeleverd, tegen verminderde pryzen, in de Noorderstatie te Brussel, om Holland te bezoeken.

Die coupons, die veertien dagen zullen geldig zyn, geven het vermogen om in al de steden des doortogts te verblyven en namens te Dordrecht, Rotterdam, den Haag, Leiden, Haarlem, Amsterdam, Utrecht en Gouda.

Daer worden maer express-coupons van 1° klas afgeleverd, ten pryze van 34 franks.

De reisgoederen worden vervoerd tegen de gewoonlyke konditien van den tarief.

FRANKRYK.

Het proces door het Crédit-Mobilier den heer Crampon, medewerker van het dagblad *le Monde* aengedaen, en eergisteren behandeld, zal zoo al niet een tweegevecht, dan toch een tweede proces ten gevolge hebben. De heer Jules Favre heeft namens in zyne pleidooijen de eischers die door de heeren Pereire en Salvador waren vertegenwoordigd, op onmeeddoegende wyze aengevallen. Na den afloop der zitting waarin de heer Crampon, zoo als men weet werd veroordeeld, ging de heer Salvador naar dezen toe en pakte hem by de kraeg, uitroepende: « Indien gy appeleert, om weder schandael te maken, zult gy met my te doen hebben. » De heer Crampon antwoordde dat dit thans bepaeld zyn voornemen was.

ENGELAND.

Een brand heeft de koncertzaal Surry Gardens, te Londen, geheel en al in asche gelegd; te Manchester is schier een gansche wyk der stad afgebrand, waer door een verlies van 100,000 p. st. geleden wordt, en de stad Rodach (hertogdom Saksen-Coburg) is geheel en al in de vlammen verslonden.

— OPROER EN MOORD AEN BOORD. — Over eenigen tyd is er in volle zee, aen boord van het amerikaensch vaertuyg *George-Parkill*, een opstand van de matrozen tegen den kapitein uitgebroken, hetwelk bloedige gevolgen heeft gehad.

Zoohaest dit schip van Liverpool vertrokken was, legde het boordvolk slechte inzichten aen den dag; in twee of dry gevallen hadden de officiers geweld moeten gebruiken om hunne bevelen te doen uitvoeren. De tuchtiging deed den slechten wil der ekwipage nog toenemen, en het oogenblik was nader dat de verbietering op de hevigste wyze zou uitbersten.

De kapitein van de *George-Parkill* was vooral het voorwerp van den haet zynen matrozen. Zy hadden zyne dood gezwooren; zy wachtten enkelyk op eene gelegenheid om hun moorddadig voornemen ten uitvoer te brengen.

Op zekeren dag dat de zee zeer stormachtig was, gaf de kapitein aan zyne matroozen bevel om het een of ander te verrigten. Zy weigerden te gehoorzamen. Woedend door die weigering, waerdoor zyn vaertuig in gevaer gebragt werd, sloeg de kapitein een der matroozen met eene koord denkende van door deze bestraffing zyn manschappen tot hunne pligt te doen wederkeeren; die tuchting was integendeel het teeken tot een algemeenen opstand.

De kapitein, welke zeer struisch en dapper is, van alle kanten aangerand wordende, onderstond den aanval zeer moedig. Met een stuk hout gewapend, gelukte hy er in twee of dry zyner vyanden neder te slaen. De stuerman kwam hem ter hulp, alsook de ekwipagiemeester. De overwinning scheen, dank aan de krachtadigheid dergenen die zich verdedigden, een oogenblik twyfelachtig. De worsteling nam van weerszyden een nog meer wanhopend karakter; doch welhaest viel de kapitein, in de volle borst door eene messteek getroffen. De stuerman werd zoo zwaar gewond, dat het hem onmogelyk was den stryd voort te zetten, en de ekwipagiemeester was genoodzaekt zich op genade over te geven.

De kapitein, wiens wonde doodelyk was, blies, na een uer in den smertelyken doodstryd gelegen te hebben, den laetsten adem uit. De stuerman, is na lang en smertelyk lyden, van zyne wonden hersteld.

De oproerige matroozen, ongetwyfeld denkende in Engeland gemakkelijker dan in de Vereenigde-Staten aan de straf hunner misdaed te ontsnappen, dwongen den ekwipagiemeester om naer Liverpool te stevenen. De engelsche politie werd by de aankomst van de *George Parkill* aldaer, welhaest van het gebeurde onderrigt en de schulden werden zonder nitstel in echtens genomen.

Zy werden aan de amerikaensche overheden uitgeleverd en in de maand mei laetstleden verschenen zy te New-York voor de regtbank der Vereenigde-Staten. Men had noodig geoordeeld enkelyk dry der voornaemste operhoofden van den opstand te vervolgen. Een andere beschuldigde trad als getuige van den Staet op.

Al de hierboven aengehaelde feiten werden door de beschuldigten zelve bevestigd; enkelyk legden zy hun gedrag uit, als zynde dit het resultaat der brutale behandelingen die zy van hunne oversten moesten onderstaen. Eindelyk tot het uiterste gebragt, hadden zy zich verdedigd en zich gewroken.

De advokaet der beschuldigten heeft een zonderling argument ten hunnen voordeele bygebragt. Hy heeft gezegd dat de *George-Parkill* aan de haven van Charlestown toebehoorde, en dat de kapitein van dit vaertuig een hevige afscheider was. De kapitein had inderdaad de vlag van Zuid-Karolina doen wapperen. De verdediger ziet niet in waarom de bonds-justicie zich zoo gevoelig moet toonen wanneer er slechts van de dood eens oproerlings, van eenen vyand der republiek kwestie is.

Dit zoo gezegd vaderlansch argument had maer weinig byval. De jury heeft na eene beraedslaging van ongeveer 20 minuten, de beschuldigten pligtig een doodslag verklaard.

Het vonnis is nog niet bekend. De doodstraf is de eenige straf die ten gevolge van het verdikt des jury's kan uitgesproken worden.

DUITSCHLAND.

Uit Coburg schryft men, dat de stad Robach door een hevigen brand geheel in asch is gelegd geworden.

— Uit Coblenz wordt het volgende gemeld: Voor eenige dagen bevond zich een adelyk officier der garde met eenige dames aan boord van eenen stoomboot, in een afzonderlyk vertrek. Een heer in burgerkleding wilde zich by dit gezelschap voegen, waarop hem door den officier op lompe wyze werd geboden, zyn hoed af te nemen. Daer de heer zich hield, alsof hy dit niet gehoord had, sloeg de officier hem den hoed van het hoofd. Bedaerd riep de heer den kommandant van het schip, en verzocht hem, ingevolge diens instruktien, den baldadigen officier by de eerste statie aan wal te zetten. De kommandant, huiverig om zyne instruktien tegen een officier der garde te volgen, verzuimde dit echter. Toen men de eerste statie verlaten had, zonder dat de officier was aan wal gezet, drong de heer er op aan, dat dit by de volgende statie zou geschieden, en toen de kommandant dit nogmaels niet scheen te durven, maakte de heer zich bekend, als prins Hohenzollern, de minister president. Thans was de beurt aan den officier, om omsteld te wezen. Hy smeekte den prins om vergiffenis, waarop deze antwoordde, dat hy den officier, wegens diens onbetamelyk gedrag jegens burgers, op eene wyze kon straffen, waer door diens geheele toekomst zou verloren gaen, doch dat hy zich thans wilde bepalen hem eene les te geven, door de instruktien van den kommandant tegen hem te doen uitvoeren, hetgeen dan ook onmiddelyk geschiedde. Dit voorval heeft algemeene sentatie gemaekt, en men acht het zeer noodig, dat meer dergelyke, zoo niet strengere lessen worden gegeven aan die officieren, welke meenen zich allerlei lompheden tegen burgers te mogen veroorloven.

— Eene ontaalde moeder heeft te Jiein, in Bohemen, haer lam, 14jarig meisje, na ze arms en beenen te hebben vast gebonden, in 't water gesmeten, en is daarna zelve er in gesprongen. Eenige voorbygangers hoorden het gedruisch van den val, en gelukten erin, de booze feeks te redden. Het verstooten kind is echter niet levend meer opgevist.

De moeder bevindt zich nu in 't hospitaal.

ALGEMEENE KERMIS TE GENT.

PROGRAMMA.

Zondag 14 July.

Van des middags tot een uer zullen er Muziekstukken op den Kauter uitgevoerd worden.

Maetschappy van St. Sebastiaen.

Om 2 uer namiddag, zullen al de Maetschappen der stad, alsmede de vreemde tot de schieting mededingende, zich ten Stadhuize vereenigen, ten einde de door de stad toegekende zilveren Pryzen, te ontvangen. Daarna zullen al de Maetschappen, stoetsgewyze, zich naer het lokaal van St. Sebastiaen begeven, op het Byloken plein.

Paerdenloopen.

Op de zelfde uer, op het veld van St. Denys, Paerdenloopen door de Maetschappy van aanmoediging voor de Paerdenloopen en Paerdenkweek in beide Vlaenderen ingesteld.

Deze loopen zullen plaats hebben als volgt:

Prys der Maetschappy. — 1° Loop genaemd de *Poule*, voor hengsten, ruinen of merriën van alle ras en van alle landtreken. Prys: 1000 francs. Inleg: 100 franken.

Het overwinnend peerd zal voor de som van 2000 franken mogen gereklameerd worden; het tweede bykomende zal den inlegprys terug bekomen.

Derby continental. — 2° Loop voor veulen en merrie-veulen van 3 jaren oud, geteeld en gekweekt op het vaste land in 1858. Prys gegeven door de Maetschappy van Gent: 3000 franken. Inleg: 500 franken; 19 peerden zyn ingeschreven.

Prys van Z. K. H. den graef van Vlaenderen. — 3° Loop voor hengsten, ruinen of merriën van tweede kruising, van 3 of 4 jaren, geteeld en gekweekt in België. Prys: 800 fr. Inleg: 50 fr.

Prys der Stad. — 4° Loop voor hengsten, ruinen of merriën van 3 jaren en daerenboven, geteeld en gekweekt op het vaste land. Prys: 1000 franken. Inleg: 100 franken.

Prys der Maetschappy. — 5° Loop van liefhebbers. Zullen enkelyk tot dezen loop toegelaten worden, de peerden welke niet zyn ingeschreven geweest in eenen openbaren loop, sedert den 1 januari 1861. Prys: 500 franken. Inleg 50 franken. Dry peerden vertrekkende of geen loop.

Maetschappy Jeanne d'Arc. — Schieting met de *Flèche* en kleinen Kruisboog.

Om 3 uer namiddag, groote schieting voor zilveren Stadspryzen, in het lokaal der Maetschappy, St. Amandstraet.

Maetschappy Yver en Eendragt. — Schieting met de *Blaespyp.*

Op de zelfde uer, een groote kampstryd in het lokaal der Maetschappy, in de herberg den *Ooijevaer*, Schouwvagerstraet.

Om 6 ure des namiddags, groot concert ingerigt door de Maetschappy der *Vereenigde-Liefhebbers-Muzikanten*, in den hof van het Fort, buiten de Kortryksche poort.

Koninklyke Maetschappy Broedermin- en Taelyver.

Om 7 ure des avonds, vlaemsch tooneelkundig feest, ingerigt door de koninklyke Maetschappy van Rhetorica *Broedermin- en Taelyver*, en kosteloze vertooningen in den grooten Schouwburg.

Koninklyke Maetschappy Nemrod.

Om 9 ure des avonds, veldfeest en verlichting in het lokaal der Maetschappy.

Volksbal.

Om de zelfde uer, volksbal op St. Pietersplein en verlichting der plaats.

Maendag 15 July.

Om 9 ure, voortzetting der schietingen, den vorigen dag begonnen.

Menschlievendeu kring: de Zonder Naem niet zonder Hert.

Om 11 ure des morgens, muzikale morgendstond, gevolgd door de uitdeeling der pryzen der bestendige armebeurzen in de Maetschappen en herbergen der stad, op de Troonzaal ten Stadhuize.

Maetschappy der Gentsche Regaten.

Om 1 ure des namiddags, zal de Maetschappy der *Regaten* op den Dok, eenen grooten kampstryd van snelvaart geven, voor de vaertuigen met riemen.

Om 2 ure des namiddags, groote schieting met den Handboog, in het park *L'Allée Verte*, buiten de Brugsche poort.

Om 6 ure des avonds zullen er muziekstukken op de Koornmarkt uitgevoerd worden.

Koncert en Veldfeest in den Casino.

Om 8 ure des avonds, zal de koninklyke Maetschappy van Land- en Hovingbouw, in het lokaal van den Gasthof, een groot Koncert geven, gevolgd van een Veldfeest, bestaende in een Bal en verlichting van den hof.

Volksbal.

Om 9 ure des avonds zal de Kouter luisterlyk verlicht worden. Een orkest zal er dans aria's uitvoeren.

Dynsdag 16 July.

Uitdeeling van brood aan den armen.

Om 9 ure des morgens, zal er eene uitdeeling van brood gedaan worden aan den armen der stad, door de zorg van het Bureel van Weldadigheid.

Pryzen van Nettigheid.

Om 9 ure des morgens, in de groote Benedenzaal ten Stadhuize, uitreiking der belooningen aan de familien der werkende klas, voor de nettigheid hunner woonsten en het goede orde.

Paerdenloopen.

Om 2 ure namiddag, op het veld van Sint-Denys, paerdenloopen door de Maetschappy van aanmoediging voor de paerdenloopen en paerdenkweek in beide Vlaenderen ingesteld.

Deze loopen zullen plaats hebben als volgt:

Prys van Z. K. H. den Graef van Vlaenderen. — 1° Loop voor hengsten, ruinen of merriën van allen ouderdom en van alle slach, geteeld en gekweekt binnen het land. Prys: 700 francs. — Twee paerden vertrekkende of geen loop.

Prys der Stad. — springen over de heg. — 2° Loop voor hengsten, ruinen of merriën van alle ras, van alle landen en van allen ouderdom. Vier heggen over te springen. Prys: 1000 francs. Inleg: 50 francs. Dry paerden vertrekkende en een verschillige eigenaers behoorende, of de loop zal geene plaats grypen.

Prys der Stad. (Handicap). — 3° Loop voor hengsten, ruinen en merriën van allen ouderdom, van alle slach en van alle landen. Prys: 2,500 francs. Inleg: 150 francs.

Stelling stake. — 4° Loop voor hengsten, ruinen of merriën van alle ras en van alle landen. Prys: 1000 fr. Inleg: 50 francs.

Om 5 ure des avonds, groot concert, ingerigt door de Maetschappy der *Vereenigde Liefhebbers Muzikanten*, in den hof van het Fort, buiten de Kortryksche poort.

Koninklyke Maetschappy der Chooren.

Om 8 ure des avonds, groot concert van Zang- en Toonkunde, in den hof der Alexianen, Engelandgat.

Zondag 21 July.

Koninklyke Maetschappy van Land- en Hovingbouw

Om 10 ure des morgens, uitreiking der medaljen door de koninklyke Maetschappy van Land- en Hovingbouw, toegewezen aan de bloemkweekers die het meest aan de Bloememarkt op den Kouter hebben bygedragen.

Van 's middags tot een uer, zullen er muziekstukken op den Kouter uitgevoerd worden.

Koninklyke Maetschappy Nemrod.

Om 2 ure namiddag, groote schieting met den keiboog in het lokaal der Maetschappy, in de Goudstraet.

Maetschappy de Schelde. — Schieting met den Handboog.

Op de zelfde uer, groote schieting in het lokaal der Maetschappy, buten de Antwerpsche poort.

Maetschappy genaemd Het Yzeren Kruis.

Om 3 ure namiddag, schyfschieting met den Stalenbout en kleinen kruisboog in het lokaal der Maetschappy, in de herberg het *Yzeren Kruis*, op de Slypstraet.

Volkspeelen.

Op de zelfde uer, buiten de voormallige Brugsche goort waterfeest en ringsleking door de zorg der Maetschappy van Sint-Hubertus.

Om 6 ure des avonds groot toonkundig concert ingerigt door de *Vereenigde Liefhebbers Muzikanten*, in den hof van het Fort, buiten de Kortryksche poort.

Op de zelfde uer, zullen er muziekstukken op den Koornmarkt uitgevoerd worden.

Koninklyke Maetschappy van Rhetorica, Broedermin- en Taelyver.

Om 7 ure des avonds voortzetting van het vlaemsch Tooneelkundig feest, ingerigt door de koninklyke Maetschappy van Rhetorica: *Broedermin- en Taelyver*, en der kosteloze vertooningen in het groot Schouwburg, door de vreemde Maetschappen.

Koninklyke Maetschappy Nemrod.

Om 9 ure des avonds zal deze Maetschappy, in haer lokaal, in de Goudstraet, een groot Veldfeest geven met verlichting van den hof.

Volksbal.

Om 10 ure des avonds zal de Kouter luisterlyk verlicht worden. Een orkest zal er dans-arias uitvoeren.

Gedurende de kermisdagen zullen de kabinetten der Hoogeschool en der Nyverheids-school, alsmede het museum der Akademie voor het publiek geopend zyn, van 10 ure des morgens tot 2 ure namiddag.

Goedgekeurd van den Gemeentenraad, op 13 juni 1861.
De Burgemeester, als Voorzitter, CH. DE KERCHOVE.
De Geheimschryver, C. WAELBROECK.

RAEDSEL N. II.

Geen magt, is boven myne magt,
Geen leger kan my evenaren,
Geen invloed kan my hinder baren,
Want klein en groot my tegen lacht.
Dat men myn hoofd, nam van my af.
En toen een ander hoofd my gaf.
Raedt nu, wie my zou vergelyken

Van hem die in den stryd voor 't vlaemsche vaderland,
Den zudschen dwingeland durft in het aanzicht kyken,
Of wel hy die in boei en schand
Gedwee de drukking lydt, gesmeed door vreemde hand?
De oplossing van ons vorig raedsele, n.º 10, is OLIE.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 20 tot den 26 Juny.

Francies Helskens, 21 j., modelmaker, phoenixstr., met Joanna Joski, 20 j., kleermaekster, floribertst
Emmanuel van Parys, 21 j., slotmaker, noordkaci, met Adela Temmerman, 20 j., z. beroep, kapucynest.
Jozef de Smet, 27 j., z. bed., keizerkarelstr., met Klemence de Waele, 27 j., styfstr.
Dezideer Laforce, 53 j., ajuteur; guisberg, met Klemencia de Pauw, 29 j., naeister, baudeloo.
Leo van Ceulebroek, 23 j., tafeldiener, kouter, met Maria Hoste, 26 j., kleermaekster, Syngem.
Armand Lutens, 24 j., advokaet, bacisteeg, met Laura de Lise, 18 j., zonder beroep, geldmunt.
Jan Coppejans, 53 j., daglooner, te Somergem, met Rosalia de Walle, 59 j., dienstmeid, Pharaïdepiaets.
Pier de Waegeneire, 26 j., dagl., met Livine Roosens, 23 j., fabriekw., beide kortryksche poort.
Jan Stuart, 29 j., schilder, minnemeerschplaats, met Maria Goossens, 26 j., mutsemackster, brandstr.
Lodewyk Roelandt, 22 j., meubelmaker, met Judith Goossens, 22 j., mutsemackster, beide brandstraet.

REGERING VAN GENT.

MERKTEN.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

1 cx hektoliter	21 juny.	28 juny.
ate tarwe	24 85 a — —	25 5 a — —
Rooce id.	24 59 a — —	24 48 a — —
Rogge	14 67 a — —	13 80 a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Bockweit	16 50 a — —	14 — a — —
haver	10 74 a — —	10 66 a — —
Aerdappelen, 100 k.	11 50 a — —	10 30 a — —

BROODZETTING.

Van den 28 om in te gaen den 30 Juny.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 33
1 Kilo rogge.	» 0 19

ANNONCES.

LUISTERLYKEN

KAMPSTRYD MET DE KRULBOL.

Op Zondag 30 Juny 1861, in den Estaminet het *Keetjen*, Bellevuestraet, Akkergem, alwaer genoemden Kampstryd zal plaats hebbeu voor eene malsche en lekkere HESP, wegende 8 1/2 kilos.

Van des morgens om 9 uren zal men inleggen. Men zal betalen voor een peloton van 2 mannen: 60 centiemen.

Indien de inleggelden meer belooen als de weerde der Hesp, zal het overig voor een tweeden Prys besteed worden. De winnaers mogen de Hesp of het Geld verkiezen.

Zwyg het niet.

F. BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Cleres, by het Groot Vleeschhuis.